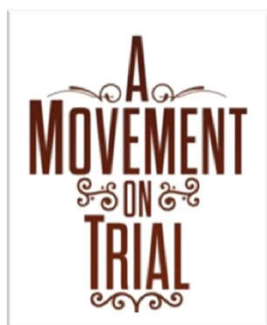

1.

הגניבה

י' שבט – שבועות תשמ"ה

- בתקופת י' שבט, הספרנים שטיפלו בספרייתו של הרבי הקודם החלו לשים לב שספרים מתחילים להיעלם. בסך הכל, כ- 550 ספרים נלקחו. עברו כמה חודשים, במהלכם ניסה צוות הספרייה לתפוס את הגנב עם אמצעים ביטחוניים שונים. בסופו של דבר, מצלמת אבטחה זיהתה את הגנב.
- הרבנית, ולאחר מכן הרבי קיבלו הודעה על כך, והתקיים משא ומתן שקט בניסיון להגיע להבנה, אך ללא הועיל.
- עד מהרה התברר שהגנב מוכר את ספרים לסוחרים בשוק הספרים.

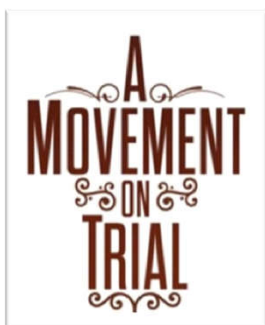

3.

היחידות

ראש חדש תמוז תשמ"ה

- הרבי קרא לפגישה עם חברי אגודת חסידי חב"ד, ושוחח עימם על האירועים, ואמר שכל הספרים והכתבים, והבניין של 770 שייכים לאגודת חסידי חב"ד, ושהוא מתכוון לדבר על הנושא הזה בפומבי בהתוועדות הקרובה לרגל י"ב תמוז.

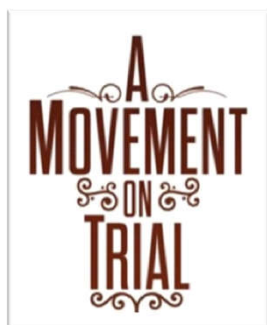

4.

פרסום ציבורי

י"ב תמוז תשמ"ה

- לקראת סוף ההתוועדות אשר שודרה בשידור חי לכל העולם, דיבר הרבי על הגניבה. באותה הזדמנות ובמהלך ההתוועדות הקרובות הביע הרבי צער עמוק על המצב.
- מדברי הרבי ומרגשותיו החזקים, נראה ברור שהרבי הוטרד מנושא עמוק עוד יותר, בנוסף לגניבה עצמה.

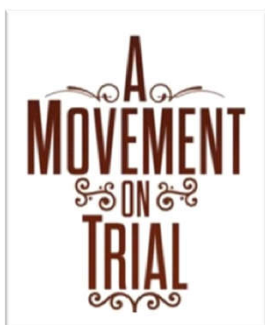

5.

הכנות משפטיות

אב תשמ"ה - כסלו תשמ"ו

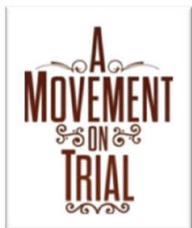
- אגודת חסידי חב"ד הגישה בקשה לצו מניעה שתאסור על הגנב למכור עוד ספרים. כאשר הצד השני סירב ליישב את העניין בבית דין, החלו ההכנות לתביעה.
- במהלך כל הסתיו עברו הספרנים על מכתביו של הרבי הקודם, והרכיבו אוסף של למעלה מעשרת אלפים מסמכים שמוכיחים שאגודת חסידי חב"ד היא הבעלים של הספרייה.
- הרבי נפגש עם עורכי הדין, והצביע על מכתב מסויים מהרבי לד"ר אלכסנדר מרקס בשנת תש"ו, כמסמך עליו כדאי להתמקד.

תצהיר הרבנית

כ"ו חשון תשמ"ו

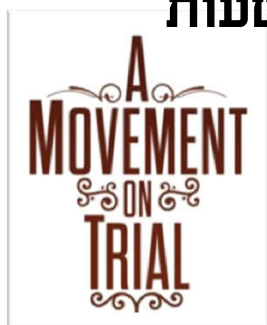
- כאשר הכינו את התיק, המידע והדעה שהיו לרבנית – רעייתו של הרבי, ובתו של הרבי הקודם – היו חשובים מאוד, ולכן מסרה הרבנית תצהיר בביתה.
- לקראת סיום התצהיר נשאלה הרבנית למי שייכים הספרים. היא השיבה: "הספרים שייכים לחסידים, כי אבא שלי שייך לחסידים".
- לאחר מכן ציין הרבי שלמילים הללו היו השפעה עמוקה על השופט, ושכנעו אותו להחליט את ההחלטה הנכונה.

המלך אינו מעיד

י"ג כסלו תשמ"ו

- הצד השני ביקש להכריח את הרבי להעיד, דבר שהחסידיים הרגישו שיהיה השפלה לרבי, וביקשו למנוע זאת. השופט סיפמון אמר שהוא יחליט על כך בי"ג כסלו, מספר ימים לפני שהמשפט היה אמור להתחיל.
- החסידיים היו מאוד מודאגים, וקהל רב התאסף באותו יום ב-770, מתוך צום ואמירת תהילים. זמן קצר לפני מנחה, הגיעו החדשות: השופט קבע שהרבי לא צריך להעיד. האווירה הרצינית חיש הוחלפה בשמחה, והריקודים והתוועדויות נמשכו עד השעות הקטנות של הלילה.

המשפט

חג הגאולה י"ט - כ' כסלו תשמ"ו

- ביום שני, בבוקר שלאחר התוועדות י"ט כסלו של הרבי, החל המשפט. בכל יום, מילאו החסידים את אולם הדיונים, וצפו בהליכים בתשומת לב מרובה.
- בכל ימי המשפט, נסע הרבי לאוהל של חמיו – הרבי הקודם, עמד על רגליו מתוך צום, והתפלל במשך שעות ארוכות.

